

РАВЕНСТВО

Вѣстникъ на женитѣ комунистки (тѣсн социалистки) въ България.

„РАВЕНСТВО“

Излиза 2 пѣти мѣсечно:
на 10 и 25 число.

Годишенъ абонаментъ 9 лева, за 4
мѣсеца 3 лв. Единъ брой 40 стот.

Всички суми се изпращатъ до
Общото Работническо Кооперативно
Дружество „Освобождение“, София.

Ръкописи се изпращатъ на адресъ:

Л. Кандевъ,

СОФИЯ, ул. „Тимокъ“, № 1.

Жената въ общественитѣ борби.

Голѣмата европейска война, донесе гладъ и мизерия за широкитѣ народни маси. Подъ ударитѣ на неумолкмитѣ закони на капиталистическото общество, днесъ сж натѣпкани въ производството, въ разни работилници, фабрики, държавни учрѣждения и пр. петдесетъ милиона жени въ цѣлия свѣтъ, гдѣто днешното капиталистическо общество ги е подхвърлило на нечувана експлоатация и ограбване тѣхния трудъ, благодарение тѣхната пасивностъ къмъ общественитѣ борби.

Отъ друга страна, убийствената четиригодишна война взема съ десетки милиони жертви, синове на всесвѣтския пролетариатъ, чиито сѣмейства днесъ изнемогватъ подъ тежеститѣ на убийствено скѣпня животъ, изоставени сами, безъ поддръжка, подъ неумолимия бичъ на суровия животъ. Само въ нашата малка страна войнитѣ на капитала лишиха отъ бащи двѣстѣ хиляди сѣмейства, чиито сираци днесъ се скитатъ немилни-недрѣги като просъчета, осакатиха 200 хиляди млади бѣдни синове и ги хвърлиха въ положението на инвалиди, които днесъ обръщатъ очи за прѣхрана къмъ своитѣ жени и невръстни дѣца.

Интереситѣ на капитала, интереситѣ на чорбаджиитѣ повелиха да останатъ сто хиляди заложници-плѣнници около Солунъ и Сърбия, за да запазятъ собственитѣ си кожи отъ реванша на оскърбената патриотическа буржуазия на воюващитѣ противници.

И, ето, година! близо, плѣненитѣ бѣдни български синове изнемогватъ въ робство, а майчиното сърдце се раздира отъ всѣкидневна мъка за нейния левентъ юнакъ, за когото тя е дала послѣдни сили да го изхрани, да го отгледа.

Гладътъ и мизерията, създадени отъ войната, хвърлиха маса пролетарски жени въ ноктѣтъ на прос-

титущията, въ пѣтя на развратния животъ. София само отбѣлзва нѣколко хиляди проститутки—тайни, изъ срѣдата на буржуазията, и явни, изъ срѣдата на пролетарскитѣ.

Ето грознитѣ послѣдствия отъ войната за женитѣ на широкитѣ народни маси: гладъ, мизерия и морално падение. Ето убийственитѣ условия, при които днесъ жената на пролетарската класа е поставена да живѣе.

Но тогава, когато днешното капиталистическо общество, въ лицето на пролетарската жена, вижда едно същество слабо, негодно за борба и е я подхвърлило на тоя нечуванъ мораленъ и материаленъ гнетъ, женитѣ на широкитѣ маси бързо и енергично се исправятъ на своитѣ крака. Гордо и небоязливо тѣ навлизатъ въ полето на общественитѣ борби. Днесъ жената се измжква отъ своята стара дрѣха на пасивностъ прѣдъ политическитѣ борби и съ сигурни крачки застава подъ развѣтото комунистическо знаме на пролетарската класа.

Женската комунистическа организация чрѣзъ своята комунистическа просвѣта масово обгръща изтерзанитѣ и измжчени жени подъ своето знаме, които съ чудна самопожертвувателностъ отстояватъ нейния борчески духъ.

Синдикалнитѣ комунистически съюзи, чрѣзъ своята широка економическа борба, масово обгръщатъ униженитѣ и експлоатирани работнички, които съ чудна издържливостъ устояватъ въ стачнитѣ борби на професията.

Всички тия хиляди пролетарки въ нашитѣ синдикални организации, въ нашитѣ женски комунистически кръжоци аспириратъ къмъ най-бързо добиране до комунистическа просвѣта, чрѣзъ която да станатъ годни за членство въ политическата организация на пролетариата, въ Комунистическата партия, която съ силата на исполнитѣ копае гроба, въ кой-

то ще зарови днешното капиталистическо общество.

Себеотрицанието, чрѣзъ което женитѣ на народа се нахвърлятъ вихрово въ общественитѣ борби, засили темла на придобивкитѣ, които революционния пролетариатъ днесъ печели срѣщу сломяването и обезсилването своя противникъ — капитала. Женитѣ на мизерията и труда въ нашата гладна страна масово се притичатъ на митингитѣ и събранията на Комунистическата партия, тѣ съ зинали уста и вперени очи слушатъ ораторитѣ на комунизма. . . Тѣ прѣгръщатъ и цѣлуватъ ораторкитѣ на комунистическото слово, което показва, че униженитѣ и оскърбени жени ставатъ факторъ въ общественитѣ борби на страната на своята класа.

Но масовото участие на пролетарскитѣ жени въ общественитѣ борби подъ знамето на комунизма вбѣсява поддръжницитѣ на чорбаджииската власт. Купъ отъ мръсотии се сипятъ срѣщу водителитѣ на женскитѣ групи, отъ всички чорбаджииски партии, а най-вече отъ широкитѣ „социалисти“.

Противъ участието на жената въ общественитѣ борби днесъ сж открили вихрово огънь орждията на чорбаджиитѣ. Тѣ подмѣтатъ, че жената губѣла отъ своята женска красота и милота, като политикантка. Но женитѣ на труда, които изнемогватъ подъ тежеститѣ на глада и мизерията, изпращатъ своитѣ прѣзрѣния на тия подмѣтания и заявяватъ, че днесъ експлоатацията отъ капитала върху женитѣ, мизерията и глада, въ коишо ги е хвърлилъ, убиватъ женската красота и естетика, че, напротивъ, участието имъ въ борбитѣ на пролетарската класа, носи гаранцията за женската ху-

бостъ и естетика, за истинското майчинство, която борба ще пръмажне мизерията и глада на жената и на пролетарската класа изобщо. Днесъ мъжът-пролетарии вижда красотата и милотата въ жената само въ нейната прѣданность къмъ дѣлото на освободителния комунизъмъ, въ нейната смѣла активность въ цѣлокупната пролетарска борба

двѣстѣ хиляди сираци и толкова инвалиди, че вие сте готови да изнесете борбата до край подъ знамето на комунизма,

Напрѣдъ, съ живо участие въ общественитѣ борби!

Ана Май.

Храмътъ на сълзитѣ.

Не отдавна е изграденъ той — отъ черепитѣ и коститѣ на падналитѣ момци и мъже по бойнитѣ полета! Вълшебенъ и червенъ — измазанъ съ човѣшка кръвь, пролѣта безъ четъ...

Ежедѣлно къмъ него се отправяха хиляди жени, забулени съ черно: млади и стари, майки и сестри.

Съ уморент погледъ и наведени глави, тѣ вървѣха като подиръ погребална колесница. Тихо и безмълвно тѣ се приближаваха къмъ червения храмъ, дѣто витаеха духоветѣ на скжпитѣ жертви.

При широкоотворената врата тѣ потреперваха и едвамъ влизаха въ пустия храмъ. Вжтрѣ — ни попъ, ни клисаръ. Никакво чуждо същество не смѣше да влѣзе въ този храмъ на сълзитѣ и мъжитѣ човѣшки! Само безпрѣдѣлната любовъ на жената — на майката и сестрата — можеше да проникне въ свѣтия храмъ.

Влизайки вжтрѣ, тѣ поглеждаха на страни и нагорѣ, като че ли търсѣха образа на скжпия мъжъ, на милия братъ. И нѣщо чудно, катъ молния, минаваше прѣзъ тѣхната душа, прѣзъ тѣхното сърдце... Тѣ втори пжтъ потреперваха и, като листъ, обрulenъ отъ есенния вѣтъръ, тѣ падаха на колѣнитѣ и поклопваха очи на земята...

Едно само „ахъ“ и послѣ ни звукъ, нито стонъ — всички лежеха полу-мъртви...

Гробна тишина...

И когато се събудѣха, тѣ започваха да плачатъ, да стенатъ и ридаятъ...

Каменно сърдце да би ималъ човѣкъ, пакъ би заплакалъ при израза на тия мжчения човѣшки.

Порчи, рѣки отъ сълзи потичаха отъ очитѣ на ридаещитѣ жени.

Храмътъ се заливаше отъ сълзи, отъ горешитѣ сълзи на незамѣнимата майка, на обичната съпруга, на милата сестра.

И когато слънцето залѣзваше и въ храма ставаше студено и мракъ, тогава измокренитѣ отъ сълзи жени излизаха навънъ, нареждаха се до вратата на храма и едногласно извикваха:

„Проклятие на виновницитѣ за ранната смъртъ на скжпитѣ ни мъже и синове!“

„Проклятие на тия, които убиха и заробиха обичнитѣ ни братя!“

„Проклятие на всички, които обявиха войната, на всички патриоти, банкери и спекуланти, които оставиха дѣцата ни сираци!“

„Проклятия, хиляди проклятия и на тия, които и днесъ, безъ срамъ и съвѣсть, пиятъ нашитѣ сълзи, смучатъ нашата кръвь, като ни държатъ въ вѣченъ гладъ и невиджана нѣмотия!“

И пакъ трѣгватъ напрѣдъ съ наведени глави, забулени въ черно.

Г. Стоиловъ.

Браченъ животъ.

Отъ Ана Rapport

Прахъ и сждове. Сждове и прахъ. Пране, кърпене, шиене, чистене, миене, готвене. Винаги, всѣки день! Никога промѣна! Никога почивка!

Нима отъ това нѣма изходъ?

Ахъ, колко желая нѣщо радостно и забавно! Цѣття, гори и долини, слънчеви лжчи и книги, сказки, реферати и забавления! Нима азъ винаги ще бъда отдѣлена отъ свѣта?

Нима прѣзъ цѣлия мой животъ ще ми бждатъ вързани ржцѣтѣ и краката?

Ахъ, какъ страшно е това! Когато бѣхъ работничка въ фабриката, имахъ поне за себе си що да ямъ. Всѣка седмица имахъ по единъ свободенъ день. Всѣко лѣто имахъ по двѣ недѣли ваканция. А сега постоянно, винаги, вѣчно тази досадна работа! Какъ мразя тази работа! Та какво хубаво има въ чистенето на печката, или въ прането и миенето на сждоветѣ? Какво хубаво има у пърженето, плетенето или въ кърпенето на чорапитѣ?

А монѣтѣ дѣца! Ахъ колко ги азъ обичамъ! И затуй, защото ги обичамъ, колко безсънни нощи азъ съмъ прѣкарала заради тѣхъ. Всѣкога пази! Винаги слушай! Едно иска вода. Друго се разкрило. Трето е паднало отъ кревата. На четвъртото не му е добрѣ. Колко грижи! Колко мъжи! А децѣ! Дѣцата искатъ да играятъ, да скачатъ, да тичатъ, да викайтъ. Трѣбва да развиватъ своитѣ мишици и сила. Природата имъ иска това. Но азъ съмъ нервозна. Безсъннитѣ нощи и едностранчивиятъ животъ унищожиха моята живость. И тѣхната глѣчка ме дразни. Искамъ да ги усмирявамъ. Но всичко напразно. Само повече се съсипвамъ и разочаровавамъ. Всичко ми е станало мрачно, досадно — дори и самиятъ животъ.

И това било браченъ животъ! Животъ, за който сънува всѣко момиче: красивъ, чаровенъ, съ лѣсни, райски животъ, за който мечтае всѣка жена,

Общодѣлитѣ, за да умаловажатъ участието на жената въ общественитѣ борби, въ своя партиенъ вѣстникъ „Народъ“, подмѣтатъ, че комуниститѣ тѣснятъ правятъ събранията си и митингитѣ само съ жени и дѣца, но тия политически инвалиди не сж излѣзли въ своитѣ мръсни вѣстници да дадатъ открито думата на официалната статистика, че войната създаде съотношение, гдѣто у насъ днесъ 72% отъ заетитѣ въ производството сж жени, не сж разкрили всичкия мораленъ и материаленъ гнетъ, въ който бѣха хвърлени стохиялнитѣ женски маси прѣзъ врѣме на войната. Но, мизерници, продажници на чорбаджиитѣ властници, пролетарскитѣ жени ще ви ударятъ тежката си плѣсница, като масово се нареждатъ подъ знамето на комунизма.

Впрочемъ, жени на труда, вие, които сте познали глада и духовната мизерия на днешното кърваво буржуазно общество; вие, майки, които искрено любите вашитѣ рожби, вие, жени на храбритѣ пролетарски борци, дайте си смѣтка за въпроса, до колко днесъ вие принадлежитѣ на съмейството си съ женската си работа и до колко на класата? И отговора не ще бжде другъ. освѣнъ: по-малко на съмейството си, повече на класовата борба на пролетариата, защото щастиего и подобрѣнието на класата носи и нашето лично, нашето съмейно подобрѣние.

Ето защо, днесъ повика за участие на жената въ общественитѣ борби е силенъ и мощент, той се диктува отъ интереса на пролетарската класа за най-бързото сломяване на капитала, за близкото тържество на комунизма, който ще постави жената като истински човѣкъ, като истинска майка.

Работнички, малоимотни селенки и майки!

дайте клетва прѣдъ труповетѣ на вашитѣ бащи, синове и мъже, прѣдъ прострѣнитѣ ржцѣ на

която е наистина жена, та го очаква със неселост и радост. Ахъ, какво страшно е разочарованието!

А може ли това положение да се промени? Аз съм увърена, че може! Може! Чръз социализма и комунизма!

Социализмът и комунизмът! Да, социализмът и комунизмът! Колкото повече мисля за това, толкова по-ясно ми става, че социализмът и комунизмът ще направят всичко за дома, за жената. Виждамъ величественитъ голъми сгради, които ще издигне държавата съ удобни пространни стаи, които ще се топлятъ и освѣтляватъ съ електричество. На всъкго голъма стая. За всъки домакинъ къща. Ще има и мѣсто, дѣто и дѣцата ще играятъ подъ грижитъ на отгледвачка. Въ двороветъ ще има разкошни дървеса, цвѣта и трѣви. Блѣстящи водоскоци и чешми ще има въ всъка къща. Всичко е хубаво, свѣтло. Виждамъ разкошни кухни, които управляватъ вѣщи хора и учени готвачи. Разкошни перални, дѣто прането и гладенето става съ помощта на електричество, което изисква само твърдъ малко човѣшка работна сила. Разкошни салони, мѣста за забавления и заблѣжителни галерии. Ахъ, азъ не мога да изкажа всичко, което виждамъ, че ще го донесатъ социализмът и комунизмът!

Вие бихте ми казали, че азъ само снувамъ, че ние, женитъ, ще си останемъ за винаги въ кухнитъ, притискани, огъвайки се подъ тежестта на своитъ патила и мисли, и че нѣма изходъ отъ нашето лошо, неснсно положение?

Но, не! Социализмът и комунизмът ще дойдатъ! И както ясното слънце прѣска своитъ златни блѣстящи лъчи върху всички, тѣй и социализмът и комунизмът ще разпростратъ своитъ хубости и добрини върху всички мъже, жени и дѣца отъ всички народности и вѣри, върху цѣлия свѣтъ, населяванъ отъ хора. Да! Истинската цивилизация тепърва ще дойде!

Прѣвелъ Я. Ивановъ.

Статути на женското комунистическо движение въ Югославия.

Както стана наложително, шото всички пролетарски партии, стоящи връху почвата на класовата борба, да се сгрупиратъ като една партия въ цѣла Югославия, то естествено слѣдва и женското социалистическо движение въ всички Югославянски области да се групира въ едно нераздѣлно движение.

Женитъ комунистически приематъ максималната и минималната програма на югославянската комунистическа партия и се считатъ нераздѣлна частъ отъ нея. Тѣ

заявяватъ, че съществуването на каквато и да било отдѣлна женска организация е невъможно, и, поради това, тѣ сж само една техническа изпълнителна комисиия за агитация и, организиране на женитъ. Въ таквтъ смисълъ конференцията на женитъ комунистки въ Югославия приема настоящия статутъ, въ духа на който ще се изпълнива цѣлокупната практическа дѣйност на женското комунистическо движение.

1. Всички секретариати въ отлѣлни области се закриватъ, а конференцията избира *централен секретариатъ на женитъ комунистки*, който се състои отъ 16 членки, избрани прѣпорционално, споредъ числото на организираниитъ жени за всъка областъ¹⁾. Тѣ избиратъ по между си изпълнителен комитетъ отъ седемъ лица: секретаръ-касиеръ, двѣ замѣстници и три члена на финансовата контрола. Отъ останалитъ се избира главна секретарка, която участвува въ засѣданията на партийния свѣтъ и по тоя начинъ получава непосредствено инструкции отъ партийната централа. Изпълнителниятъ комитетъ ще има за постоянно сѣдалище Бѣлградъ, сжщо и главната секретарка. Централниятъ секретариатъ се избира отъ общата конференция на женитъ комунистки, отъ делегаткитъ нито участвутатъ въ нея, а избраниитъ лица веднага се конституиратъ и съобщаватъ конституирането си на конференцията. Всички членови на секретариата, ще се събиратъ четири пѣти прѣзъ годината въ пленарни засѣдания, въ мѣстото, кждѣто изискватъ нуждитъ.

2. Централниятъ секретариатъ по-нататкъ, се разклонява на *областни секретариати*: въ Бѣлградъ, Сараево, Скопие, Загребъ, Нови-Садъ, Люблина, Сплѣтъ и Цѣтина. Всъки областенъ секретариатъ ще има толкова членки, колкото синдикални и партийни организации има, въ които има организирани жени. Той ще се избира отъ годишнитъ конференции, които ще се състоятъ мѣсецъ прѣди общата конференция на централния секретариатъ. Ще се избиратъ по сжщия начинъ, както и при избора на централния секретариатъ. Ржководно тѣло се състои отъ: секретаръ-касиерка, финансова контрола отъ три членки и съответно чдсло замѣстници.

3. Областнитъ секретариати се разклонячатъ на мѣстни секретариати, които се основаватъ въ градове и села, кждѣто има организирани жени, което ще прѣцѣни партийната организация на дадено мѣсто. Управителното тѣло прѣвъ пѣтъ ще се избере отъ женско събрание, а послѣ—всѣка година на конферен-

¹⁾ Тукъ се подразбиратъ организираниитъ жени въ синдикатитъ и партията. Б. пр.

циитъ, които ще се състоятъ единъ мѣсецъ прѣди конференцията на дадената област. Тия управителни тѣла ще се състоятъ отъ седемъ членки.

4. Мѣстнитъ секретариати, покрай редовната си дѣйностъ за агитация и организиране на женитъ по градове и паланки, ще основаватъ и въ селата, кждѣто бжде възможно или необходимо свои повѣрителства (подкомисии отъ довърени лица), които ще се състоятъ отъ по четири членки, а всъки мѣсецъ ще се изпраща по една делегатка отъ респективния мѣстенъ секретариатъ за контрола и упжтване.

5. Всички ржководна тѣла ще бждатъ въ непосредствени връзки помежду и и съ централния секретариатъ, който съгласно инструкциитъ на партийния свѣтъ, ще дава директива за цѣлкупната дѣйностъ.

6. Централниятъ секретариатъ веднага слѣдъ обединението, ще започне да издава свой вѣстникъ „Еднакост.“ („Равенство“), който ще излиза въ началото два пѣти мѣсечно, а по късо по възможностъ — седмично. Листътъ ще се печата съ кирилица и латиница, и ще се редактира отъ лице — посочено отъ общата конференция и подобрено отъ партийния свѣтъ.

7. Тѣй като ролята на централния секретариатъ е, прѣдизичко, агитационно-просвѣтителна, то и главната насока на неговата дѣйностъ ще бжде повдигане духовния уровень на женитъ на работническата класа, за тая цѣлъ, централниятъ секретариатъ ще издава редица брошури и книги, относящи се до жената и нейнитъ проявения въ живота и ще основава свои агитационни библиотеки, кждѣто нуждитъ изискватъ това.

8. Централниятъ секретариатъ ще устройва публични лекции, събрания и конференции изъ цѣлата страна, съ право той да опрѣдѣля референци.

9. Ц. секретариатъ ще организира веднага агитаторско функционарски курсъ.

10. Общата конференция се свиква всъка Година непосредствено прѣди партийния конгресъ. На тая конференция уча гвуватъ делегатки отъ всички секретариати и повѣрителства. Всѣко ржководно тѣло изпраща по една делегатка.

11. Финансови срдства на Ц. секретариатъ ще се събиратъ: отъ отстъпки на разпространени брошури и книги; приходъ отъ вѣстника; отъ лекции (съ входъ), конференции, забавления и доброволни пожертвования. Всички секретариати ще задржатъ за себе си 30%, остатъка ще пращатъ на Ц. секретариатъ.

12. Всички секретариати обезателно всъки мѣсецъ ще изпращатъ отчети за своята дѣйностъ, както и за цѣлокуп-

ния економическо-политическа животъ на далена мѣстностъ.

13. Настоящиятъ статутъ влиза въ сила когато го одобри партийния съвѣтъ.

Горнитѣ точки съставляватъ първата частъ отъ статута на женитѣ комунистки въ Югославия, относящи се специално до дѣйността между женитѣ. Къмитѣхъ е прибавена втора частъ — *организация на младежитѣ*, която тамъ е възложена върху женитѣ.

Л. Дамитрова.

РАБОТНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ.

Прѣзъ послѣднитѣ мѣсеци работниците и работничкитѣ водѣха стачки подъ ръководството на Общия работнически синдикаленъ съюзъ (тѣсни социалисти), които завършиха съ успѣхи. Тѣзѣ стачки се водѣха въ слѣднитѣ фабрики:

1. Въ текстилни фабрики „Успѣхъ“ и „Александъръ“ въ Габрово, обявени на 18 май — свършени на 28 юни т. г. Участвували 58 мъже и 170 жени. Наложено увеличение на заплатитѣ съ 60, 50, 40 и 30%.

2. Текстилна фабрика „Аспарухъ“ въ Габрово. Прѣдявени искания за увеличение заплатитѣ съ 60, 50, 40 и 30% на 10/III 1919 гол. Безъ да се объяви стачка — исканията сж приети. Участвували 10 работници и 40 работнички.

3. Въ кожарска работилница на Юсевъ Бенароя — Пловдивъ обявена на 3.VII и прѣкратена на 5 с. м. Участвували 20 работнички и 6 работници. Наложени сж: 30% увеличение на заплатитѣ и 6 $\frac{1}{2}$ часовъ работенъ денъ и др.

4. Въ шивалника работилница на Г. Тачевъ & Трифочовъ — Плевенъ. 8 мъже и 1 жена. Увеличение заплатитѣ съ по 50 лв. мѣсечно и др.

5. Въ тютюневитѣ складове въ Дупница: участвували 120 мъже и 600 жени. Свършена съ пълно успѣхъ, като сж приети напълно прѣдявенитѣ искания за увеличение заплатитѣ и пр.

6. Текстилна фабрика „Тройца“ въ Габрово: участвували 8 мъже и 40 жени. Наложено увеличение на заплатитѣ съ 100 и 80% и пр.

7. Кожарска фабрика Гутевъ — Габрово 16 мъже 4 жени. Наложено 30% увеличение.

8. Дърводѣлска фабрика на Бр. Вичеви — Котелъ. Участвували 26 работници. Наложено 10% увеличение на заплатитѣ.

9. Стачката на Пловдивскитѣ тютюноработници участвували 1,500 работници и работнички. Наложено 50% повишение.

10. Стачката на работницитѣ въ захар. фабрика Горна Орѣхо-

вица участвували 400 работници и работнички наложено 25% повишение.

11. Стачката въ захар. ф-ка Софийска. Участвували 100 работници и 37 р-нички. Наложено 30% повишение и др.

12. Ксантийската стачка участвували около 2,500 работници. Повишение 75%. Въ Ксанти има основана група отъ жени-туркини, които сж участвували въ всички комунистически демонстрации и манифестации.

13. Стачкитѣ на текстилнитѣ работници въ Смоковъ, фабрика „Царева“ съ 13 мъже и 10 жени, за 100% повишение и др.

За издръжката на всички стачници сж разходвани по-вече отъ 250,000 лв. събрани отъ дарѣния и пожертвованията на работничеството въ България. Другарки! Стачки се водятъ и сега. Подкрепете работническия стаченъ фондъ „Защита и борба“. Събирайте помощи за борбитѣ на работничеството!

ОРГАНИЗАЦИОНЕНЪ ЖИВОТЪ.

Хасково. Мѣстната женска комунистическа група бѣ приготвила за 27 юли сутринята голѣмо дѣтско музикално литературно утро съ пролетарски дѣца на партийни членове и младежитѣ гимнастици. Обяче, прѣдвидѣ прѣдприетата хайка отъ чорбаджийскитѣ партии за акцията ни на 27 юли, въ която първа цигулка държаха широкитѣ „социалисти“, биде забранено съ прѣдписание отъ широкя окол. началникъ. Команданта бѣ строго, защото тия хулигани, изедници и кървопийци на работния народъ, повѣлили, че нѣма да пожелатъ и дѣцата на комуниститѣ, и тѣхъ ще накажатъ, ако рѣкатъ да дадатъ своето дѣтско утро. То бѣ отложено за 3 августъ. Въ промеждутъка, обаче, прѣзъ седмицата отъ 26 до 3 августъ, мръснитѣ подлоги на чорбаджитѣ писаха въ своя мѣстенъ вѣстникъ „Наша мръсота“, че „учителката Ана Маймункова, окупирала училищата, незнаемъ какъ и подготвувала дѣцата ученици за революционенъ денъ съ даване на игри съ бомби“ и др. Цѣлото Хасково бѣ възмутено отъ тоя низкъ, подълъ и мръсенъ шантажъ на умопомраченитѣ душевно болни чорбаджийски оржия, т. е., широки социалисти. Утрото, което на 3 августъ стана, чрѣзъ отлично изпълнената програма, даде една хрчка въ мръснитѣ колони на тѣхната „Наша мръсота“, съ бурнитѣ акламации и буря отъ ръкоплѣскания на повече отъ 600 майки, бащи, братя и сестри на нашитѣ малки пролетарчета и младежи. Отличното впечатление отъ строго подобрания материалъ, въ комунистически духъ възхити родителитѣ пролетарци, чиито дѣца пълнятъ клуба и тѣ искатъ да се дадатъ

редъ такива забавления. Ето отговоръ на мръснитѣ клоки, които се разнасятъ отъ миязменото блато на широкия „социализмъ“ въ града ни. Протетарки! Хасковски! Дайте заслуженото на широкитѣ подлости, чрѣзъ вашето прѣзрение и отдрѣпвачето вашитѣ мъже и братя отъ това срадливо вонящо чорбаджийско блато.

Пролетарка.

Казанлъкъ. Днесъ 10 августъ казанлъшката женска комунистическа просвѣтителна група при мѣстната комунистическа организация устрои публично събрание въ клуба, на което говори другарката Кандева на тема: „Женското движение и комунистическата женска организация“. Събранието биле много добръ посѣтено. Записаха се 5 нови членки и 12 абонати за в „Равенство“.

За групата Поповичъ.

ХРОНИКА

17 августъ отмѣсти за 27 юлий! Комунистическата партия въ произведенитѣ на 17 августъ избори за народното събрание излѣзе съ пълна побѣда въ градоветѣ и съ голѣми успѣхи въ селата. Всички буржуазни и дребнобуржуазни „дѣсни“ и „лѣви“ партии бѣха се нахвърлили съ всички мръсни сръдства и изсилія, прогиза комунистическата партия, мислѣйки, че тѣ ще я унищожатъ. Напразни усилия. Комунистическата партия доказа, че тя е една масова и мощна партия която обхваща въ своитѣ релове всичко годно за революционна борба. Живо участие въ изборната агитация взеха и женитѣ комунистки. Тѣ достойно изпълниха своя дългъ.

До женскитѣ комисии. Умоляватъ се всички комисии веднага да си избераатъ логиснички, задачата на които ще трѣбва да бжде слѣдната: 1) да съобщаватъ въ редакцията за всички публични и други събрания, които се устроятъ; 2) да съобщаватъ за всички партийни и професионални акции и стачки, въ които участвуватъ женитѣ въ далена мѣстностъ; 3) да се пращатъ дописки, въ които да се даватъ кратки описания за положението на женския и дѣтския трудъ въ разнитѣ фабрики и работилници; 4) да съобщаватъ за буржуазното женско движение въ тѣхната мѣстностъ; 5) да съобщаватъ за печатане въ вѣстника на всичко, което би интересувало нашитѣ четци. Да се съобщава само фактитѣ безъ коментари. Да се пише само на едната страна на листа, а не отъ двѣтѣ страни. Ако другаркитѣ отъ женскитѣ комисии вземагъ присърдце тази наша молба, съ това ще се принесе твърдъ много за нашата задача, като се направи и вѣстникътъ по-разнообразенъ. Другарки! Изпълнете съ присърдце вашия дългъ! Редакцията.